

INFORME SOBRE L'ESCUT DE MOLINS DE REI

Sol·licitat per la Direcció General d'Administració Local del Departament de la Presidència de la Generalitat de Catalunya l'informe preceptiu de l'Institut d'Estudis Catalans en l'expedient d'oficialització de l'escut municipal de **Molins de Rei** (Baix Llobregat), l'Institut encarregà a la Secció Històrico-Arqueològica d'emetre un informe sobre la qüestió plantejada.

En la darrera sessió de la Secció Històrico-Arqueològica, la resposta a la consulta mencionada fou formulada de la manera següent:

La Secció Històrico-Arqueològica dona la conformitat a l'escut proposat per al municipi de Molins de Rei (Baix Llobregat), el qual consisteix en un escut amb els quatre pals i una mola de molí d'argent.

La vila de Molins de Rei ha emprat, almenys des de mitjan segle XVIII, el senyal parlant d'una mola de molí. En les representacions més antigues es figura nadillada, mentre que en les representacions del segon terç del segle XIX ençà, es representa sense nadilla. A partir de la segona meitat del segle XX, es començà a emprar un escut ibèric amb el senyal dels quatre pals i una mola d'argent nadillada de sable amb l'anomenada «corona reial oberta» com a timbre.

L'any 1981, l'Ajuntament de Molins de Rei demanà d'oficialitzar l'escut i l'assessor heràldic de la Generalitat, Armand de Fluvià, proposà un «escut caironat d'or, quatre pals de gules, ressaltant sobre el tot una mola de molí d'argent nadillada de gules. Per timbre, una corona de baró». Aquesta proposta incorpora la mola en la versió més antiga coneguda, és a dir, amb la nadilla, i satisfà la petició del consistori d'incloure-hi el senyal reial dels quatre pals, pel nom del municipi mateix, per la jurisdicció reial plena fins a 1430 i per la fundació reial dels molins. Se substituïa la «corona reial oberta», que és la corona que s'emprava en època franquista per a timbrar els escuts, per la de baró, atès que Molins de Rei va ser centre de la baronia homònima concedida el 1430 per Alfons el Magnànim a Galceran de Requesens i de Santacoloma.

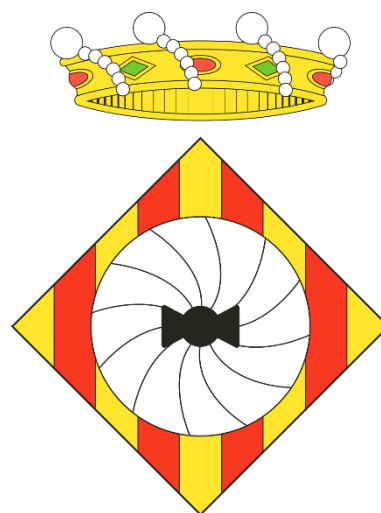
En aquell moment, l'Ajuntament de Molins de Rei no va pronunciar-se i l'escut va quedar sense oficialitzar. En reprendre els tràmits l'any 2024, el consistori ha aprovat el mateix escut que proposava Armand de Fluvià però amb la nadilla de sable en compte de gules, que és el color que ha fet servir els darrers cinquanta anys.

La proposta que es presenta a aprovació recull, doncs, el senyal parlant i tradicional de la mola de molí, juntament amb el senyal reial i la corona de baró per fer palesa la història del municipi.

Així doncs, l'escut de Molins de Rei s'ajusta a les lleis de l'heràldica i a les disposicions del Decret 139/2007, del 26 de juny, pel qual es regulen la denominació, els símbols i el registre d'ens locals de Catalunya, i les del Decret 344/2022, del 22 de novembre, pel qual es modifica el Decret 139/2007, del 26 de juny.

Per tant, la Secció Històrico-Arqueològica aprova el blasonament i la representació gràfica de l'escut de Molins de Rei, el qual consisteix en un:

Escut caironat: d'or, 4 pals de gules, ressaltant sobre el tot una mola de molí d'argent nadillada de sable. Per timbre, una corona de baró.

Tenint en compte la resposta de la Secció Històrico-Arqueològica, l'Institut d'Estudis Catalans té l'honor d'emetre aquest informe favorable al projecte d'escut de **Molins de Rei** (Baix Llobregat) esmentat més amunt.

Teresa Cabré
Presidenta

Barcelona, a la data de la signatura electrònica